

man ikke det, maa man jo komme til det Resultat, som det ærede Medlem for 8de Kreds omtalte, at slaa hele det første Afsnit ihjel.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog væge mig mod den Bemærkning af den ærede Ordfører for Udvalgets Flertal, at jeg skulde have sagt, at Regjeringens Forslag var upraktisk; det har jeg under ingenstund sagt. Tværtimod, jeg sagde, det efter min Formening var det Bedste, det, der stemmede mest med de Principer, der ere gjorte gjældende i Kommunalloven og som ere nødvendige for overhovedet at komme til en Bestatning i Kommunerne, som er fuldkommen retfærdig. Man kan ikke beskaffe retfærdigt, uden at man faar et lige Maal, hvorefter der skal beskattes, og et lige Medium, hvorigjennem man kan beskaffe. Saalænge man vedbliver at have Naturalarbejde, saalænge er den tilhørlige Udmaaling af den enkelte Mand's Skat næsten umulig. Det er nu ikke det, jeg ønsker at fremdrage her, men jeg ønsker paa det Bestemteste at benegte, at jeg selv skulde have reist nogenstund Tvivl om Regjeringsforslagets Brugbarhed. Tværtimod, jeg finder, at det er et godt Forslag, og naar jeg har sagt, at det muligvis kunde være Spørgsmaal om i en enkelt Retning at kombinere det med Udvalgets Mindretals Forslag, saa har det været, fordi man af og til er nødt til at rette sig noget efter Andres Meninger, og da Mindretallets Forslag, om jeg saa maa sige, er begrundet paa samme Princip som Regjeringsforslaget, har jeg ikke troet, det vilde være nogen Umulighed at kombinere disse, hvortil Flertallets Forslag er saa stik modstridende Regjeringens Forslag, at det ikke vil være muligt at tilveiebringe noget Forlig mellem disse undtagen gennem Licitation og Entreprise.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren: Med Hensyn til den sidste Bemærkning om Licitation vil jeg dog henlede Opmærksomheden paa Forslaget under Nr. 10, som jo netop giver Anvisning derpaa. — Forsaavidt angaar den høitærede Ministers øvrige

Bemærkninger, da er det meget muligt, at jeg har brugt et for stærkt Udtryk, men det tror jeg dog at turde slaa fast, at de væsentligste Indvendinger, der ere gjorte imod Regjeringsforslaget, ikke ere blevne afkrævede. Forøvrigt maa jeg takke den høitærede Minister for den Smødelommen, han viste i Slutningen af sit første Foredrag; thi jeg opfattede ham saaledes, at hvis vi til 3die Behandling f. Ex. vilde optage den hele Arbeidskraft, som der er i Sognet, han da i Grunden ikke vilde være meget imod Flertallets Forslag. Derfor skal jeg tillade mig at gjentage, at vi maatte gjorde rettest i nu at slaa hele dette første Afsnit ihjel.

Formanden: Det 1ste Medlem for 9de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Masmusen: Jeg vil bede om Undskyldning for, hvad jeg for udtalte ligeoverfor den ærede Minister; jeg gjorde ham deri imod min Villie nogen Uret. Hvad jeg anførte, navnlig om Tjenestefolks Forpligtelse til at gjøre Snekastningsarbejde, skulde have været rettet imod Mindretallets Forslag og ikke imod Regjeringsforslaget.

Formanden: Det 1ste Medlem for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Griffen: Det er med Hensyn til det af den ærede Ordfører fremsatte Exempel om Manden med de 1,200 Rigsdaler Skat, at jeg vil tillade mig en kort Bemærkning. Jeg tror, at det næsten vil være umuligt at anvende dette Exempel paa vort Forslag, og jeg tror derfor ikke, at den ærede Ordfører har set ret paa det endnu. Naar en Kommune tager Snekastningslisten for sig og ser, hvor mange der er snekastningspligtige, og den saa dernæst tager Skattelisten for sig og ser, hvor stort Skattebeløbet er, og saa dividerer det ene af disse Beløb ind i det andet, saa vil den derved faae det Beløb ud, som betinger en Dags Arbejde. Hvor mange Dage der falder paa de enkelte Skatteydere, er Mindretallet ligegyldigt, idet der jo for Sogneraadet er en Udgang til at tilfige Følk efter